

CLARISSIMO VIRO D. D. D. MICHAELI
 Marta & Mendoza, Sanctæ Ecclesiæ Tirasonenfis
 Majori Archidiacono, ac Canonico: Ipsius Episcopatus Se
 devacante, in Regnis Aragoniæ, Castellæ, ac Navarra,
 Magno, ac Generali Vicario: Academiæ Cesar-
 augustanæ Rectori, &c.

Gratulor mihi, Clarissime Vir, dum Fisci Academiæ partes sub-
 stineo, Is, (1) qui neque ingenio, neque authoritate sim cum
 ceteris comparandum, talem, ac tantum Iudicem sortitum
 fuisse; Clarissimum nempe Vniuersitatis nostræ Principem,
 virtutis Regiæ alumnum, Iustitiæ filium, ac cultorem, qui adscitis sibi,
 nec sine serenissimis assistibus, ac discipulis, Viris, (2) quidquid à Me
 minus fuerit dictum, id facile suppleat & proferat, vel inuicatorum (3)
 verba mea faciam. Fecisti sane, & Tu V. C. cum, datis ad Me litteris, statim
 animi, ac dubitandi rationes, quæ Fisci causam quoquomodo debilitare
 videntur, limatissimo stylo conscriptas transmissisti, id à Me petens, vt
 quamquam ab Academia longe distans, & grauioribus curis, ipsius etiam
 nomine, lullu, dissentus sim, Tibi, quam scitissime iudicium meum res-
 cribam, vt & notando, (4) & disputando, bene, & optima ratio-
 ne decernas. At Tu his nihil opus, C. V. Ego vero cui obedendi tantum,
 gloria relicta est, nec ignorans, Id onerosum mihi (5) consideranti quis,
 quibus scribam, simulque quam aliter hoc alius iudicare possit; Cum ta-
 men nec fidei meæ, (6) nec constantiæ conveniat deserere causam, quæ
 tot officijs, tot laboribus aliquando devinxerim; Acturus videor, è re mea
 subreuerter, ac dilucide Tuis Dubitationibus respondeam: Quod nec in facili
 aggredi, Mihi enim (7) sat erit ad rem, quam nunc agam, quod qualiscum
 que in ea fuerim, tamen Iustitiæ, pro qua loquor, inuicta est. Vt hinc iam
 Interpretationem Epistolæ incipiam, Sacræ paginæ sententiæ ad-
 rans, dum inquit, Sralum (8) esse ante historiam effluere, in ipsa autem
 historia succingi.

DVBIVM PRIMVM.

Statuta Almæ Vniuersitatis Augustæ primationis pena coercet Doctores,
 & Magistros ad aliquid Cathedræ fastigium promotos, qui eam venalitijs sus-
 fragijs, pactione turpi, aut transactione damnata conquirunt; Flagitia & pæne non
 egrediuntur Auctores; Ergo vltra Doctores Dominicum Perez & Magistrum Lu-
 douicum Abadia, qui de anno 1670. ad duas Philosophiæ Cathedras, ea tempe-
 state vacantes, electi fuerunt, alios omnes ad criminale iudicium pulsatos, vel sile-
 diuores, aut socios non arctant, stricte legis odio, & naturæ pugnantibus.

Bene, ac sapienter C. V. animo tuo infedit Academiæ placitum. (9)
 naturali enimi iuri, & politicæ rationi acquiescere indubium est, Dum
 (10) Cathedras ambientium libidinae, studiosam a stipiscendi volunta-
 tem, conquirendi nimium studium, feruidum ad summa earum fastigium
 ascensum, ac denique venalitate honorum effrenare satagit. Quid enim
 retrius, aut immanius, quam litterarum præmia prodigantatis præmia
 conspiciere? Quid acerbius, crudeliusve, quam scientiarum documenta
 quæcui prostrata habere? Quod non modo turpe est, sed sceleratum, &
 nefarium, vt alibi opportune diximus: At Flagitia, & pæne, inquis, nõ egre-
 diu.

(1)
 Cicero in Quir pro
 Sexto Roscio.

(2)
 Illustres nempe D;
 Iosephum à Leyxa
 & Erasmo, Aluonini,
 Dom. Reg. Off. Gra-
 ber. Arag. Assessor.
 Et D. Gregorium
 Xulvo, natura tan-
 tum ordine iunior;
 Inquisitionum pro
 Regis, ac Cartholica
 Maiestate in Arago-
 nia Iudicem, Regis
 Consiliarios, Nobi-
 lissimos Academiæ
 sodales, &c.

(3)
 In l. vnic. C. vt quæ
 deficiant partim ad
 vocatis.

(4)
 Exemplo Molestis
 ni de quo in Limone
 rum 18. §. 26. de
 mueribus, & hoc
 nobis, ss.

(5)
 S. Bernardus epist.
 242.

(6)
 Plinius Iunior lib.
 1. epist. 7.

(7)
 S. Augustinus cõtra
 litteras Petilliani,
 lib. 3. cap. 11.

(8)
 Machabeorum lib.
 2. cap. 2. in fine.

(9)
 Statut. Tit. 258
 Condiciones que se
 requieren para q̄ pu-
 dan votar los Esu-
 dianz, pag. 48. 49
 50. & 51.

(10)
 D. Alphonfus de
 Narbona ad leg. 1
 Nouæ Compilatio.
 Gloss 6. vers. Ni de
 dadiuas, quem dedi-
 mus Alleg. Elix. 1.
 disc. 5. n. 174.

diuntur Auctores, fateor libentissimè, Ergo ultra Doctores Dominicum Perez & Magistrum Ludovicum Abadia, alios omnes ad criminale iudicium pulsatos, vel fidei iussores, aut socios non ardeant. Pace tua negatur, Non enim ceteri omnes ad criminale iudicium pulsati, ultra relatos Dominicum Perez, & Ludovicum Abadia, fidei iussores, tantum, aut socij, propinquitatem, vel adfinitatem, aut amicitiam, seu notitiam, & familiaritatem nudam, cum

(11)

In l. 22. C. de pœnis

(12)

Argumento eiusdè l. 22. C. de pœnis, in qua dubium nititur.

(13)

Diximus latè Allegat. Fisco. 1. disc. 5. a num. 156, omnino vid.

(14)

Diximus d. allegat. Fisco. 1. in princ. pag. 12. & discurs. 5. nu. 156.

(15)

Diximus ibid. pag. 21. & d. discurs. 5. a num. 156.

(16)

Plutarchus in Solone.

(17)

In l. 7. familie hercisc. l. 4. §. si fundus, ff. si servit. vindicet. ibi: Itaque de iure quidem ipso singuli experiuntur, & victoria, & alijs proderit, cum alijs.

(18)

In l. 3. §. 4. de libertat. legat. l. 31. §. fin. de negot. gest. ibi: Vno defendente causam communis aque sententia prædico datur, l. si communem 10. ff. quemad. seruit. amitt. ibi: Propter pupillum, & ego viam retineo, cum vulgatis.

Reis, citra criminis societatem, vel participatum habentes, quo casu in fine in pœnâ obnoxium scelere oportere (cum (11) peccata suos tercenti Auctores, nec ulterius progredi metum necesse sit, quam reperitur delictum) Imperatores Arcadius, & Honorius referri perunt; sed criminis committentes, & que præcipui, ac veluti Delictorum partiarj, & coauctores iudicati sunt; In his enim, quæ, ex proprijs personis, pactionibus hinc inde in ius committuntur, uterque principaliter agit: ergo si turpes sint, uterque etiam principaliter turpitudinem concipit, igitur legis pœnam subeant omnes, quos (12) reos sceleris societas facit, necesse est; quemadmodum inter moras huius litis ex eisdem pactionibus, de quibus in præsentî discipulo ceptur, communi ferè Academicæ Consilij calculo dictum, ac iudicatum fuit, adversus Doctorem Petrum Hieronymum Parras, aliterum ex pulsatis ad criminale iudicium, vñ cum dictis Doctoribus Dominico Perez, ac Magistro Ludouico Abadia. (13)

Agnosces forsitan V. C. iudicari auctoritatem, instabis tamen, ideo Doctorem Petrum Hieronymum Parras privationis Cathedræ Sententiâ subisse, quod ipsius perpetuus ambitus, ad alteram ex Philosophiæ Cathedralis, expressè legatur in Prima. (14) ac Secunda Scriptura, (15) de quibus in Processu, quod tamè de Doctoribus Ioanne Fracisco Phelip. (nuper interfuncto) ac Iosepho Luca Casalete dici nequit, cum ipsorum Cathedralis in dictis scripturis non audiuntur. Quis vero, neciat, pro ipsorum etiam cõseruatione, pessimum eisdem cõsiliu cum cæteris inijsse? Alter enim, & si aliquibus Medicinæ Curibus, nec sine laude, emensis, non autem Perpetuus Magister, aut saltem legitime declaratus, tunc erat; de Altero id indubium est, quamquam melius est etiam parere ipsius causæ; Est enim, (16) putare eos qui decesserunt sanctos pium, abstinere ab his, qui non extant iustum, & civile odij tollere æternitatem; et Ii omnes, adversus quos a Fisco Cathedralium privatio expostulatur. Igitur dum propria Magisteria, prohibitis pactionibus firmare curatur, adiscitis enim ad Academicam Amicis suis, potentior quisque efici credebatur, Et (17) victorie cõmodum cum ipso cõmunicari, vt alias scitè Venulcius, quid obstat, quod Id expressè in Pactionum tabulis non legatur? Certe nihil, Argumento sumpto ab Vipiano I. C. dum inquit, Consequenter, (18) quæri an, & ille socius pro legatario habeatur, cuius nonien in testamento scriptum non est, licet cõmodum ex testamento ad vtrumque pertineat, si socij sint. Et respondit; esse verum, non solum cum, cuius nomen in testamento scriptum est, legatarium habendum, verum cum quoque, qui non est scriptum, si eius contemplatione liberatio relicta est.

D V B I V M S E C V N D V M :

Manera publica, legendi Auctoritas, pro vestris interpretandi Philosophiæ, & pro dignitate Cathedras in proprietate regendi, cernuntur in Statutis præservatis ad priuatas collationes, & commissiones, quæ passim sunt a Magistris ad tempus Bacalauris, aut quibusdam Scholæ Candidatis ad iuvenutis instructionem; trahi non debent: cum nullo iure cautum, imo in Statutis ommissum debeat.

Fateor V. C. de privatis commissionibus, quæ ad faciliorem, feliciorumque lubentius instructionem solent fieri a Magistris, quibusdam Academicæ Cãdidatis, qui Repassantes appellantur, Statuta non loqui, ad hoc

vt eorum ambitus, & foedissimæ venalitates grauioribus supplicijs, multetur, cum nec in tota ipsa legislatione noti sint, ni de illis loquatur cuiusdã Statuti verba, in quibus, postquã ipis Magistris eadem relegedi obligatio superimponitur, prout, ibi: Cada Maestro (19) repita la lición las vezes q le parecerã ser necessario para los oyentes, y hagalas repetir en su presencia a algunos de ellos, y despues se pondrà a la puerta, y no dexará salir a sus discipulos, y responderã a las dudas que le propusieren, y pareciendole hora entera, entrará otra vez a hazer practica preguntando sobre la lición, y proponiendo argumentos, y haciendo que vnos con otros discipulos disputen hæc leguntur, y a los mas cortos de ellos enseñarán los terminos, y principios, con claridad, y sufrimiento encomendandolos a otros discipulos, vt hinc similibus commissionum originem obiter investigare nõ pudeat: Satis verò constat labente tempore, ex generalibus delegationibus, quibus Magistri certis Academia Candidatis omnes suos discipulos committere solent, vt illis relegat, quæ ipsi prius pro rostris explicarunt Relegantium munus prodixisse, li quam Grati soleant esse Scholasticis, præsertim, ne dum a minoribus Gymnalsijs tubentibus, nemo est qui nesciat, adeo enim exquisitis blanditijs ipsorum animos demulcent, ac leniunt, Cũ (20) in Tẽplis suis pẽdeant, & alius numeros pronuntiet, alius pẽsequẽstrem agat, alius eorum manus osculis contingat (quibus nihil iucundius adolescentibus) vt sæpẽ Doctõrum tuorũ constantem doctrinã fastidẽtes, relictis limpidijs fontibus, ad hocce riuulos anxie diuertantur, & ipsorum suffragijs, qui paulò ante merè discipuli, vel ad summum Candidati dicebantur, iam Coadiutores, & Collegiã audiri cupiant, nec his contenti, Magistris (forsan suis) minuentur, & eorum depositiones moliantur. Hæc mala, quæ in alijs Academijs cessant, in quibus Magistrorum creatio ad curam Magistratuũ pertinet, potius quàm ad Scholasticorum fauorem, in nostra in dies augentur, & vt propria Magisteria tueantur, de constituendis hæc Relegantibus a primis Magistris esse sollicitos, experientia docet, quod tamẽ in casu nostro nec conuenienti modo actum fuit; Proh dolor! cum iam in his etiã Diu (21) liquidem post, emptio, & venditio sera prorupit, & inter Partiones ipsas se se argentum miscuit, turpe, & miserabile, & quod vilem Academici Consilij mouit, vt vitore Iurisdictionis gladio in criminofos exurgere, ac serpentem plagam ab Academia longè arceret, commissam nisi procurantibus cura; Qui pro suscepto munere libellum edidi, & insertis ad litteram foedissimis pactionibus, negotij summam patefeci, delectis omnibus, qui se illis infelicitè macularunt. Cum ergo quæ de priuatis hæc delegationibus in dictis Scripturis leguntur, non aliò tendant, quàm vt Petitiones ordinariæ Magisteriorum ablegentur, (22) vel certè difficiliores reddantur, (23) aut quæstui vilissimo prostitutæ remaneant. (24) Nec leges (25) aut Senatus Consulta, ita scribi possint, vt omnes casus, qui quandoque incidere comprehendantur, Cum (26) in aliquo casu eorum sententia manifesta est, Is qui iurisdictioni præest ad similia procedere debet. Cæterum, quantæ (27) audaciæ, quantæ temeritatis sint huiusmodi factiones, sicuti nemo est qui nesciat, Ita Ne (28) diutius, eorum praua admodum, venalisque perfidia, impunè in publica commoda deserviat, merito censemus, in eos etiam pro competenti vltione debere confurgi.

DVBIVM TERTIVM;

Declaratio supplicata, priuationis perpetuæ per Procuratorem Fiscalem Vniuersitatis, honoris, graduum, & aliorum facultatum expectatiuæ, nequit decerni, cum hæc tantummodo committuntur in casu recursus, & appellationis ad Supremam Tribunalia Regni si de secularia si de Ecclesiastica, ab hijs, quæ Rector Illustrius, & Clausum indicauerint opportuna; ergo in dubium est, quod primum proauit,

(19) Statut. Tir. 35. de los Carhedratices de Artes, fol. 64.

(20) Seneca ad Lucillũ epist. 118.

(21) Plutarchus in vita Coriolani.

(22) Vt in Tertia Script. Pact. 2. Alleg. Fisco pag. 23. in principio omnium vid.

(23) Vt in Prima Script. Pact. 1. 3. & 4. Alleg. Fisco pag. 13. & 14. in principio, non prætermitt.

(24) Vt in Tribus Scriptis allaris Alleg. Fisco in principio, à pag. 12 ad 27.

(25) Iulianus in l. 10. ff. de legibus.

(26) Idem in l. 12. ff. eod. dem.

(27) L. 12. C. de pub. veq. fig. & commiss.

(28) L. 21. C. de Pænis.

(29)
Diximus Allegat.
Fisc. 1. Discurs. vl.
v. n. 227.
(30)
Diximus Allegat.
Fisc. 1. Discurs. 3. a
num. 107.

(31)
Diximus ibidem n.
114.
(32)
Exemplo Scaenole
in l. 10. ff. de Collat.
bonor.

(33)
Vt in l. 13. ff. de of.
fic. Præsid.

(34)
S. Augustinus epist.
50. ad Bonifac.
Eusebius epist. 7.
cap. 14.

(35)
L. infundo; ff. de re
iudic.

(36)
Vt in Allegat. Fisc.
1. Discurs. 3. a num.
107. & Discurs. 5.
an. 225. Vbi grauior
quam in Fiscali li-
bello, causa legitur

(37)
Vt in Decretal. Cle-
ricorum, de vita, &
honest. Cleric. cap. cii
qui, de Prebend. in
6.

(38)
Apud Valpianum in
l. 13. ff. de legib.

(39)
Statut. Fic. 5. del
oficio, y jurisdicion
del Rector, pag. 22.

(40)
Novell. Constit. 1.
in fine.

ciationis arrestum; subire non potest censuram tam avari, sequenti solum iusticio
prescribam.

Amblus immane nefas, non solum priuationis poena, verum, & gra-
uioribus alijs supplicijs semper in ultimum ex Romano iura in iure; (39) ex
Regio Hispano, (30) ac nostro (31) fide dem ostendimus, ac non perpe-
tua in iuris, & secundum leges nostras Magisterij tantum, non vero honoris,
gradum; & aliarum facultatum expectatione, quæ, ut acrida coactu nacibus
tantum, ac iudicio Academia non acquiescentibus imponuntur: Verum
enim vero; Et (32) ita Statutum habet, sed magis sentio, Cum enim
(33) bono, & graui Præsid congruat curare, vt pacata, atque quæta sit
Præuincia quæ regit; Euanique Nova (34) morborum genera noua querere
cogant medicamentorum experimura, Nec (35) calumnijs homi-
nari indulgendum sit; Igitur non videtur, nimis properet, vel inoportu-
ne non tantum priuationis perpetua poena, verum, & grauioribus alijs
(quibus tamen cordatissimi quique Legislatores (36) in si milibus casu-
bus visum) affici Reos, Fiscali Patronum voluisse. Vt (37) quos diuinitas
mora in illo non vocat; temporalis saltem poena cohibeat; maxime cum
neque Estatuti nostri veruis repugnet, aut iniuile dici possit, Nam (38)
vraie Petrus quoties lege aliquid vnum, vel alterum introductum est, boni
na occidit, cætera quæ tendant ad eandem utilitatem vel interpreta-
tione, vel certe Iurisdictione suppleri. Tu V. C. in his, ac similibus casu-
bas; Iurisdicendi in Academia Princeps, & Arbitr, vt ex Officij tui formula
nullus est, qui non videat. Illis veruis: *Estaurimus*, (39) ordenamos, que el
Rector de la Vniuersidad sea el Superior de los Graduados, de los Estudiantes ma-
tricularlos, Oficiales y Ministros de la Vniuersidad, que tenga sobre todos los de
ella jurisdiccion civil, &c. Y asimismo tenga el dicho Rector jurisdiccion criminal
entre todas las sobredichas personas, y quales quiere dellas, para cohercerles, compen-
derles, y apremiarles al cumplimiento de los casos, y cosas, en que como tales Gra-
duados, Estudiantes, Oficiales, y Ministros delinquieren, o saltaren en su obliga-
cion: Quamobrem (40) quoniam communis hæc utilitas, omnibus est ad
eadem iura sodalibus) sicut quedam tua Eminentia hinc præcepta, cunctis
Gloriosissimo Sacrorum per Orientem prætoriorum Præfecto, rescriptis

Hæc sunt C.V. quæ tum alie, & alie Epistolæ, vrgente Tabellario, con-
cipiuntur, tenus nostra Minerva potuit excogitare, ac Tuis intenta votis
exprimere; sed breuiter omnia, & transcursum, nec alio ad manū Autho-
re, quam Clarissimo Gotofredo ad lus Iustinianum, qui mihi tantum
pro Bibliotheca propria exulanti; Cæterum cum nec locus pateat, ea
quæ scripta sunt, relegendi quanto minus emendandi, vel certe excusandi
vnum tantum hoc loco addam, quod ante omnia cupio, vt Valcas. Man-
tuæ Carpentan. 4. Kalendi. August. A. D. 1673.

Tui studiosissimus, deuotissimus,

Ioannes Ludovicus Lopez,
F. V. A.